

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 22748/2024
15.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, Марије Терзић, Добриле Страјина, Надежде Видић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., општина ..., чији је пуномоћник адвокат Драган Гашић из ..., против тужених ББ из ..., општина ... и ВВ из ..., као правних следбеника пок. ГГ из ..., које заступа адвокат Радиша Јовић из ..., ради предаје непокретности у државину, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2510/24 од 16.07.2024. године, у седници одржаној 15.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2510/24 од 16.07.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2510/24 од 16.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Куршумлији П 46/2024 од 03.04.2024. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезу тужени да му предају у државину три локала – пословног простора који се налазе у Куршумлији на адреси означеној у овом ставу изреке, укупне површине 135 м² на кат.парцели .. к.о. Куршумлија и који су уписани у листу непокретности број .. к.о. Куршумлија. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове парничног поступка у износу од 78.400,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2510/24 од 16.07.2024. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучује као изузетно дозвољеној, применом одредбе члана 404. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11...10/23 – други закон), посебна ревизија се може изјавити због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Побијаном правноснажном пресудом одлучено је о тужбеном захтеву чији је основ предаја непокретности у државину, тако што је оцењено да је тужбени захтев тужиоца неоснован.

Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП, јер је оцењено да не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или потреба тумачења новог права или неуједначена судска пракса. Одлуке нижестепених судова засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права на конкретно утврђено чињенично стање, а на основу кога је оцењено да тужилац није активно легитимисан да тражи предају непокретности, те је одлучено као у ставу првом изреке. Ревидент није уз ревизију приложио другачије одлуке судова које би биле предмет оцене испуњености услова за одлучивање о посебној ревизији. Без утицаја је позивање ревидента на учињену битну повреду одредаба парничног поступка и погрешну примену материјалног права јер ови законски разлози нису разлози за изјављивање посебне ревизије, која се може изјавити само због погрешне примене материјалног права у смислу одредбе члана 404. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије и применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужбу ради предаје непокретности тужилац је поднео 05.05.2021. године, а утврђена вредност предмета спора је 10.000,00 динара, те вредност предмета спора не прелази ревизијски цензус.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**